Ч. 61. Субота 17 (30) марта 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Вибір делеґаций — Ще в справі студентских розрухів в Росиї. — З полудневої Африки.)

Як ми вчера коротко доносили, відбули ся на четверговім вечірнім засіданю вибори до Делеґаций. При кінци раньшого засіданя заявив президент ґр. Феттер, що назначує на вечер засіданє виключно для вибору до Делеґаций. На ту заяву зірвала ся в палаті послів буря, бо ніхто не надіяв ся, аби справа того вибору прийшла так скоро на дневний порядок. Насамперед запротестував против виборів іменем ческих аґрариїв посол Кубр, і заявив, що его клюб не возьме участи в виборах. Відтак посол Барайтер промавляв за внесенєм §. 14 конституцийного закона, і поставив внесенє, аби усунути вибори до Делеґаций з дневного порядку, та зажадав для того внесеня поіменного голосованя. П. Дашиньский доказував, що президенд міністрів перед вибором до Делеґаций повинен зложити заяву що-до своєї найблизшої політики, а іменно зазначити своє становище супротив §. 14. Бесідник вносить, аби слідуюче засіданє відбуло ся аж на слідуючий день, а на порядку дневнім аби передовсім уміщено справоздане конституцийної комісиї в справі посла Зайца. П. Фресль говорив по чески. П. Вольф заявив, що не мав би нічого против знесеня цілої институциї Делеґаций. Годить ся на вечірне засіданє, але з незміненим теперішним порядком дневним. Промавляло ще кількох послів. Президент кілька разів приклику вав їх до порядку, а коли то нічого не помагало, відбирав їм голос, серед протестів з социялістичних лав. Приходило до живої суперечки між социялістами, німецкими людовцями і антисемітами. Серед великого гамору зарядив президент поіменне голосоване над внесенєм Барайтера, котре остаточно відкинено. — Була то 8 година вечером. Президент перервав засіданє на годину, аби посли мали час порозуміти ся що до вибору делеґатів. По відкритю вечірного засіданя зарядив президент вибір. Вибрано делеґатами: З Чехії: Бернрайтер, Белькреді, Крамарж, Пабстман, Перґельт, Іро, Кафтан, Пацак, Вольф, а заступниками: Дайм і Гофман; з Дальматиї: Івчевич, заступником Борчич; з Галичини: Евг. Абрагамович, Барвіньский, Войт, Дідушицкий, Яворский, Козловский, Поповский і Вайґель, а заступниками: князь Сапіга і др. Рошковский; з Австриї долішної: Аксман, Скрбеньский і Фоґель, заступником: Гофер; з Австриї горішної: Керн і Пляс, заступником Шіґель; з Зальцбурга: Сильвестер, заступником Вальц; з Каринтиї: Доберніґ, заступником Леміш; в Країни Шустершич, заступником Житник; з Буковини: Василько, заступником Лупул; з Морави: Кібек, Лехер, Страньский, Жачек, заступниками: Люкс і Виходіль; з Шлезка: Герцманьский, заступником Седльницкий; з Тиролю: Делюнґан і Толінґер, заступником Ферґ; з Форарльберґа: Турингер, заступником Цозер; з Істриї: Ріцці, заступником Бартолі; з Гориции і Градиски: Леґанесі, заступником Антонеллі, вкінци з Триесту Акваролі, заступником Базеві. В часі цілих виборів протестували безнастанно радикальні посли німецкі. По виборах відчитав пос. Романчук протест галицких послів опозицийних против Кола польского, котре не хотіло відступити опозицийним послам мандату до делеґаций.

З Петербурга доносять, що ґен. Драгомиров, начальник київского воєнного округа, предложив цареви Николаєви мемориял, в котрім заявляє ся против віддавання студентів за кару до войска. В мемориялї зазначує, що не можна уважати войска з огляду на его честь за якусь институцию поправи і кінчить просьбою, аби то примусове відданє студентів до войска було знесене. — Також і инші висші ґенерали російскі обернули ся з такими самими замітками до рішаючих кругів.

З Преториї доносять до Times-а, що коли Анґлія не вишле що найменше 30.000 сьвіжого войска до полудневої Африки, то війна може тревати ще цілими роками. — Daily Mail доносить з Брукселї: Провізоричний президент Трансвалю Шальк-Бурґер поставив такі услівя мира зі сторони Бурів: уступленє Мільнера зі становища ґубернатора обох кольоній; признане Анґлією независимости обох републик в справах внутрішних, за що Трансваль і Оранія признають зверхність Анґлиї в справах заграничних і відступлять Анґлиї округи з копальнями золота. Натомість Анґлія поставила Бурам такі услівя: Загальна амнестия, котрою однако не суть обняті Бури з Капляндy; полонені Бури вернуть з острова сьв. Єлени

---

45)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлійского — Конана Дойлї).

(Дальше).

40.

Пізно по полудни приїхав Езра до прайєрі. З одного вікна в сінех виділа его Кеті, як він їхав алеєю в гору, на високім мисливскім возі. Якийсь плечистий чоловік, з рудою бородою, сидів коло него, а паробок з під „літаючого вола“ сидів позаду за ними. Кеті, зачувши гуркіт воза, прибігла була борзенько до вікна, в тій слабій надії, що то може приїхали єї приятелї скорше, як она того сподівала ся. Але зараз на перший погляд пізнала, що єї надія була надармена. Стоячи з боку, виділа з поза вікна, як тоті оба злїзли з воза і пустились до хати, підчас коли віз навернув, і поїхав назад до Бедеворт.

Она зайшла поволи знову до своєї комнати, та не могло їй з дива зійти, що би то за приятель міг бути, котрого Езра привіз з собою. Она то добачила, що він був дуже драптиво одягнений, коли противно молодий купець любив убирати ся як найелеґантнійше.. Очевидно наміряв він ночувати в прайєрі, бо віз відослали назад до села. Она була рада з того, що він приїхав, бо гадала, що Джірдльстон в его присутности будуть трохи здержаливійші. Мимо всеї сердечности єї опікуна при сніданю, не могла она забути его слів, якими він відозвав ся підчас тої сцени з фляшинкою з отруєю. Она була ще так само як і давнійше переконана о тім, що він щось недоброго лагодить для неї, але она вже перестала боятись его. О тім ані на хвильку не подумала, що хитрість єї опікуна могла дійти до кінця, заким би ще єї освободителї могли приїхати.

Підчас коли пополудне поволи минало, ставала она щораз більше нетерплива і щораз більше чогось ожидала. Сиділа в своїй комнаті і шила, але не могла вже й шити. З комнати на долинї доходив до неї слабий звук глухих голосів, перериваний від часу до часу голосом, що був такий грубий і голосний, як би рик якого дикого звіра.

То мабуть відзивав ся незнакомий з рудою бородою. Кеті дивувала ся, о чім они так довго говорять. Безперечно, що то о якихсь істориях в Сіті або о якихсь важних справах торговельних. Она пригадала собі, що чувала колись, що многі з найбогатійших біржевиків, яко люди трохи пошиблені, убирають ся дуже недбало; отже може бути, що той, що приїхав, то також якась визначнійша особа, як з поверхности виглядає.

Постановила собі **не** виходити ціле пополудне із своєї комнати, щоби не зійти ся з Езрою, але єї взяв якийсь так великий неспокій, що аж трясло нею як би від горячки. Погадала собі, що сьвіжий воздух може би єї трохи успокоїв, і зійшла сходами на долину, о скілько лиш можна було тихонько, щоби не перешкаджати панам в рефектари. Але здаєсь, що таки зачули як она ішла, бо розмова їх притихла, і настала тишина як в гробі, доки аж она не вийшла.

Она вийшла на мале подвірє перед старим домом. Там було кілька грядок з цьвітами, що зовсім заросли були бурянами і запустїли. Она присїла коло одної грядки і стала єї полоти. По середині стояв корчик усхлої рожі, і она его вирвала, і так поволи обполола деякі цьвіти. Працювала з неприродною витревалостию, і лиш від часу до часу переставала, щоби подивити ся в темну алею або наделухувати, чи хтось не іде або не їде.

Раз підчас роботи глипнула й на стару прайєрі. Рефектар виходив як-раз на подвірє, а в одним его вікні стояли всї три мужчини і дивили ся на ню. Джірдльстони кивали головами, як би звертали на ню увагу тамтого третого, що стояв межи ними, а той дивив ся на ню з очевидною цікавостию. Коли Кеті подивила ся на него, то здавало ся їй, як би ще нїколи не бачила лютійшого і поганїйшого лиця. Він був червоний і сьмів ся, підчас коли Езра стояв коло него блідий і як би чогось перепуджений. Коли побачили, що она їх видить, відступили ся борзо від вікна. Кеті лиш глипнула на них, але тоті три лиця — чуже, що було червоне і звіреке, і оба знакомі коло того, що виглядали блїді і понурі — остались їй на завсїгди в памяти.

Джірдльстон так був рад з того, що его союзник вчасно явив ся, і що була надія довести остаточно цілу історию до кінця, що прийняв їх з такою щиростию, якої его натура в инших случаях зовсїм не знала.

Цейльону до Трансвалю і Оранії, оба краї будуть устроєні як англійскі кольонії з широкою автономією; голяндский язик буде рівноуправнений з англійским; довги републик бере Англія до висоти 1 міліона фунтів штерлінґів; фармери одержать позичку на відбудоване домів. Як звістно Бури відкинули ті условія. Завинили в тім Мільнер і Чемберлен, що против представленя Кіченера не хотіли згодити ся на амнестию для Капляндских Бурів і на перенятє довгів Англією. Чемберлен обставав ще і при военною управою через довший час.

Новинки.

Львів дня 29 го марта 1901.

— **Титул доктора технічних наук.** Є. Вел. Цісар призволив, аби пештеньска політехніка мала право уділяти титулу доктора, яко степеня наукового.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала між иншими: Стан. Беньовского старшим учителем в Скалаті. Сав. Длугошевску старшою, а Евг. Виворску молодшою учителькою в Чесанові, Альб. Касницку молодшою учителькою в Грималові, Йос. Витошиньского управителем в Стрілисках нових, Ник. Ульваньского управителем в Мшанци, Юл. Мудрицку молодшою учителькою в Глїбовичах великих і учителями в 1-кл. школах: Тому Цибака в Вербіжи, Алекс. Ющиньску в Мишлятичах і Юл. Козловску в Дулибах.

— **Доповняючі вибори.** Президия намістництва розписала доповняючий вибір одного члена ради повітової в Надвірній з групи більших посілостий на день 29 цьвітня с. р., — а доповняючий вибір одного члена ради повітової в Перемишли з групи сільских громад на день 30 цьвітня с. р.

— **Реколекциї духовні** для пань будуть відбувати ся в церкві СС. Василіянок на Стрийскім почавши від 1 цьвітня, т. е. від понедїлка.

— **Виділ наукового товариства ім. Шевченка** вибраний на загальних зборах дня 25-го с. м., уконституував ся в четвер в слідуючий спосіб: Заступником голови вибраний п. Сидір Громницкий, секретарем Волод. Гнатюк, заступником секретаря Лонг. Цегельский, касиером Іл. Кокорудз, контрольором Мих. Шухевич, референтом друкарні Стеф. Томашівский, адміністратором камениці і магазину Ів. Макух, референтом книгарні і видавництва „Вістника" Єр. Бурачиньский, а референтом бібліотеки Гриць Гарматій. До обовязків голови, котрим є вибраний загальними зборами проф. Мих. Грушевский, наложено також надзір над музеєм. Так уконституований виділ відбув зараз засїданє, на котрім ухвалено: купити четверту машину для друкарні товариства, складати квартальні справозданя з діяльности і піврічні замкненя рахунків і вибрано анкету, що має розглянути ся в дотеперішнім діловодстві і ввести всякі нові улїпшеня.

— **Покарана захланність.** Лейзор Рогатин, львівский міліонер, що — як ми свого часу доносили — найшов на улици мошонку з 2 коронами і хотів собі єї привеоити, ставав передвчера перед судом. Судия засудив его на 4 дни арешту без заміни на грошеву кару. Заступник прокуратора вніс рекурс задля низкого виміру кари.

— **Літний розклад їзди на трамваю електричнім у Львові.** З днем 16 цьвітня с. р. розпочинає ся літний розклад їзди на міскім трамваю електричнім, після котрого перші вози трамваю будуть виїзджати із кінцевих стацийй о годині 6 рано, а опускати будуть ті стациї о год. 11 вечером. На бічній лінії церков сьв. Петра і Павла — кладовище Личаківске, буде курсувати постійно один віз від 2 год. по полудни, до 7 верером.

— **Переписка і телеґрами до австрийскої ескадри в Хіні.** Листи висилають ся безплатно. Місце збору листів єсть головний уряд почтовий у Відни і Триесті. На коверті треба виписати докладну адресу і імя судна, котрих тепер на хіньских водах 7, іменно: SMS. „Kaiserin Maria Theresia", SMS. „Elisabeth", SMS. „Zenta", SMS. „Aspern", SMS. „Leopold", SMS. „Donau", durch das Hauptpostamt in Wien oder Triest. Морске міністерство (Marine Section des Reichs Kriegs-Ministeriums), устроїло збірні телеграми для зносин з моряками в Хіні. Телеграму треба писати отвертим письмом (шифр не дозволяє ся), найлїпше по німецки, і адресувати до Відня, під сим заголовком: „Activ Marine-Commando Wien". В телеграмі мусить бути докладна адреса відбираючого і імя судна. Кожде слово коштує 3 кор. 50 сот. Цїла адреса числить ся за одно слово. Належитість треба висилати з гори до міністерства враз з телеграмою. — Відповіди телеграфічні з Хіни висилають ся до адресатів в Австро-Угорщині безплатно. — Міністерство збирає всї надходячі телеграми і висилає їх умовленим ключем до ескадри, а одержані звідти розсилає по краю.

— **Зловили пташка.** Небезпечного межинародного злодія і розбишака, котрий їздив сьвітами і всюди де лиш удало ся і було варто давав звичайно грубо платні представленя своєї штуки, зловили оногди в Берлині. До одного з берлиньских банків прийшло було в суботу двох елегантко убраних панів, котрі хотіли продати якісь цінні папери за суму 50.000 марок. Один з тих панів був дуже зручний і сьмілий, але по другім видко було якийсь неспокій і страх. То впало банковим урядникам в очи і они сказали, що хвилево не мають тілько готівки; нехай панове прийдуть по полудни, а тогди виймуть они гроші з головного банку і принесуть. Оба пани вийшли, а урядники дали тимчасом знати на поліцию. Поліция не знала нічого, щоби десь пропала така сума в цінних паперах, але мимо того вислала свого агента. Точно о третій годині з'явив ся один із згаданих повисше панів, той сьміліший, а вслїд за ним увійшов і агент поліцийний і розпочав з ним розмову а наконець і показав свою відзнаку агента поліцийного. Елегантний пан так тогди перепудив ся, що лишив свої папери і пустив ся втікати. Коли же агент пустив ся за ним, він виймив револьвер і загрозив, що буде стріляти. Але агент був зручніший; прискочив до него, вхопив его і кинув ним на землю та вирвав з руки револьвер. Злодїй старав ся всїма силами вирвати ся агентови з рук, але коли то не удало ся, виймив якийсь папір і чим скорше вложив в рот. Агент побачив то і зараз затулив єму рот, щоби він не міг той папір пілкнути, а відтак витягнув єму его з рота. При помочи урядників банкових злодія остаточно звязано і відвезено до поліциї. Тимчасом наспіла з Липска вість, що там послїдної ночи украдено цінні папери вартости 80.000 марок. Коли вже не було виходу, злодій признав ся до крадежі. Важним показав ся той папір, котрий він хотів пілкнути. Був то квіт на куфер, який він надав на двірци зелїзниці. В куфрі тім знайшла ся значна часть украдених паперів.

— Ти все точний, мій сину, і можна спустити ся не тебе. — Ти взірцем для наших молодих купців. А що до Вас, пане Бурт — говорив він дальше — то я дуже рад з того, що бачу Вас ту в прайвері, хоч і як прикра для мене тота сумна конечність, яка Вас сюди спровадила.

— Говоріть о тім пізнійше — сказав Езра коротко — Бурт і я ще нічого не їли.

— Я таки добре голоден — замуркотів тамтой другий і сів собі на крісло. Езра старав ся о то, щоби він в дорозі нічого не пив, отже він був зовсім тверезий, бодай о стілько, о скілько его мозок наповнений алькоголем міг взагалї бути тверезим.

— Пятьсот фунтів готівкою і вільна їзда до Африки — сказав Бурт.

— Такий енерґічний чоловік, як Ви, може з пятьсот фунтами брати ся в кольоніях до многих річий — запримітив Джірдльстон.

— Що я з ними зроблю, то Вас нічого не обходить — сказав Бурт воркітливо. — Я зроблю своє, Ви спипете грішми, а відтак ніяке Вам діло до них.

— Зовсім справедливо — сказав купець успокоюючим тоном. — Можете робити з грішми, що хочете.

— І не буду Вас питати ся — відворкнув Бурт. — Він був такої сварливої і неспокійної вдачі, що готов був кождої хвилі не лиш сварити ся, але й бити ся.

— Питанє лиш, як то зробити — докинув Езра, котрий виглядав дуже неспокійний і роздразнений. Такий чоловік без чувства, як він, не мав ані тої фарисейської міни свого батька, ані грубошкірої брутальности Бурга, і его взяв страх, коли собі погадав, що то має стати ся. Очи его були червоні і сьвітили ся і він сидів тут спершись одною рукою на поруче крісла а пальцями другої бубнив в роздразненю на колїні.

— Я гадаю, що ти вже придумав якийсь плян — сказав він до свого батька. — Вже найвисший час, щоби щось зробити, а ні, то можемо Фрічерч Стріт замкнути.

Єго батько аж кинув ся на згадку о тім. — Скорше все инше, як то — сказав він. — До того вже дуже близько. Треба було з дїдьками робити, щоби цілу історию сего тиждня ще здержати.

— А тобі що в губи; чогось як би напухли?

— Таже прийшло до бійки з Дінсдалем — відповів Езра приложивши руку до уст, щоби заслонити спухлі губи. — Ішов за нами аж на дворець і ми мусїли якось его позбути ся. Мені здає ся, що я дав єму добру памятку.

— А мною так кинув як би пилкою — сказав Бурт. Вхопив мене зовсім по модному і шпурнув мною так, що мало душі з мене не витряс.

— Але єму не удало ся піти за Вами? — спитав Джірдльстон занепокоєний. — Готов би може ще тут появити ся і попсувати цілу історию.

— Ані гадки — сказав Езра певний того, що говорить. — Єго вхопив був якийсь поліциян, коли я его послїдний раз видів.

— То добре. Отже заким приступимо дальше до річи, хотів би я з паном Буртом поговорити і сказати єму, що нас до того кроку спонукало.

— А може маєте насамперед чого напити ся?

— А вжеж, розуміє ся, що єсть. Що там в тій фляшці? Вино! А Ви що на то?

— Тут єсть щось лїпшого — сказав Езра шукаючи в шафі. — Тут єсть фляшка боровички. Здає ся, що то приватний склад пані Джерробс.

— Бурт налив собі половину склянки і долив води до того. — Ну, тепер можете вже говорити, я слухаю.

Джірдльстон встав, обернув ся плечима до печи і сховав руки під поли свого сурдута. — Треба Вам знати, що ми то не нагло постановили, лиш що то наслїдки подій змусили нас до того, чого тепер годі вже уникнути. Наша купецка честь і наше бездоганне становище суть нам дорожшими, як все, і ми оба рішили ся скорше все пожертвувати, як то утратити. На жаль наші відносини трохи замотали ся і треба було конче, щоби фірма мала якусь суму до розпорядимости і могла видобути ся із своїх клопотів. Ми хотіли роздобути собі тоту суму сьмілою спекуляциєю диямантами і она, то можу сьміло сказати, була ґеніяльно придумана і зручно переведена та була би певно чудесно удала ся, як би не настав був якийсь нещасливий случай.

— Я то знаю — сказав Бурт.

— Авжеж. Таже Ви були там тогди. Нам удало ся відтак держати ся якийсь час позичаними грішми і зиском з наших інтересів торговельних. Але прийшов час, коли треба було віддати позичені гроші і фірма знайшла ся знову в небезпечности. Тогди перший раз прийшло нам на гадку майно нашої вихованки. Оно було досить велике, щоби ним поправити наші інтереси, скоро би ми лиш могли ним свобідно розпоряджати. Але оно було так уміщене, що нам оставали ся лиш дві дороги, щоби хоч один феник рушити з него; одна була та, щоби тота молода дама віддала ся за мого сина, а друга, щоби она згинула. Чуєте, що я кажу?

Бурт кивнув своєю кострубатою головою.

— Серед таких обставин робили ми все, що було можна, щоби она віддала ся. Можу сьміло сказати, що ніхто ніколи не старав ся щирійше і честнїйше о руку якоїсь дївчини, як мій син о єї руку. Я з своєї сторони ужив всего впливу, щоби єї спонукати до якоїсь розумної відповіди на его заходи. Але мимо всїх наших змагань она відмовила єї і дала зро-

— **Помер** о. Йосафат Кобриньский, сьвященик-ювилат, парох в Мишині коло Коломиї, в 83-ім році житя. Покійний був чоловіком незвичайно твердого, непохитного характеру. Займав ся все дуже щиро народними рускими справами особливо на поли економічнім. Під конець! его житя переважно его власними жертвами здвигнено в Коломиї „Народний Дім“. Похорони відбудуть ся завтра в Мишині

ТЕЛЕҐРАМИ.

Білгород 28 марта. Як говорять в правительственних кругах, має бути в Сербії вже небавом змінена конституция, а іменно побіч скупщини буде утворена палата висша зложена в 50 членів, частию іменованих а частию вибираних.

Льондон 28 марта. Як доносить Кіченер з Преториї, в борбі, в котрій Бобінґтон побив Делярея, мали Анґлійці всего 2 убитих і 5 ранених. Бурів упало кількадесять.

Новий Йорк 28 марта. Після донесень з Манілї Американці мали забрати до неволї Аґінальда і цілий его штаб.

Льондон 28 марта. Льорд Сельсбери занедужав на інфлюенцу і не може займати ся справами державними.

Марсилїя 28 марта. Страйк робітників портових тревае дальше, але инші робітники, котрі спершу страйкували разом з ними вернули до роботи.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

І. М. в Гор.: З тим якимсь руско-німецким самоучком маємо чистий клопіт, хоч вся вина спадає виключно на бюро дневників п. Соколовского, котре віднаймає часть анонсову і само (а не Редакция) відповідає за анонси, та на книгарню п. Мілковского, котра очевидно подала тої анонс до уміщеня. То не лиш Ви одні дали ся зловити на той анонс, але й богато инших, бо ось книгарня Мілковского пише до нас і просить, щоби поучити наших читателів, що такого самоучка нема; до неї зголошують ся заєдно наші читателї по ту книжку, а тимчасом Райснер такої книжки не видав. Ціле баламутство пішло мабуть з того, що Райснер написав такий підручник по російски а в анонсї було подано, що по руски. Ми постарали ся вже о то, щоби не баламучено людий таким анонсом. — **М. П.:** На жаль не знаємо, до кого належить купелеве заведене в Дорні на Буковинї і не маємо у кого розвідати, отже й не можемо подати ніякої інформациї. Знаємо лиш то, що там єсть зелїзна вода, а що найважнїйше дуже здоровий воздух. Помешканя мають там навіть богатші особи у тамошних людий. Гадаємо, що Вам би найлїпше поїхати туди в маю і на місци розвідати, або бодай в Черновцях вступити до якого лїкаря о пораду і звідати ся там рівночасно про купелї в Дорнї. — **Прокіп К. в П.:** 1) Такої книжки в рускім язицї нема; єсть лиш в німецкім і францускім. — 2) Гнилий ревматизм єсть то губчасте запаленє суставів або т. зв. туберкульоза суставів недуга дуже уперта, котру повинно ся зараз лїчити при помочи лїкаря, скоро лиш покаже ся; бо чим більше задавнена, тим труднїйше і довше треба лїчити ся. Вилїчити ся можна, але в такім случаю сустав вже на завсїгди перестане рушати ся. Найчастїйше виступає тота хороба в колїнї, отже по вилїченю не можна буде рушати ногою. Хороба та проявляє ся в той спосіб, що т. зв. слизниця суставова верхна болонка на суставі зачинає ся здувати від середини як губка, а то від того, що до неї дістають ся т. зв. туберкулїчні бацилї і она зачинає гнити. Від неї розгниває ся хруставка суставова, а відтак і тїло а навіть і кість під хруставкою. Коли же тїло розгниє ся і вигниє до верха, то робить ся фістула, рана, котра не гоїть ся а з котрої випливає заєдно погано вонюча материя. В деяких случаях треба навіть операциї. На всякий случай може Вам подати поміч і пораду лиш лїкар, о що Ви повинні були вже давно постарати ся. Зробіть же то бодай тепер а може ще дасть ся вилїчити. — **А. Ч.:** Коли фляшки в серединї зовсім гладкі, а атрамент був звичайний чорний, то лиш поналивайте до них води, нехай вимокнуть, а відтак мийте шкаралупами з яєць і теплою водою. По вимитю шкаралупами, мийте ще сирою бараболею, покраяною на куснї і чистою студеною водою.— **Мих. Б. в Ол.:** Ми Вам свого часу о скілько собі пригадуємо давали раду і казали віднести ся в справі лїквідациї баку рустикального до др. Даміяна Савчака, радника Видїлу краєвого. Тепер не знаємо як справа стоїть і мусимо самі насамперед поінформувати ся, а тогди дамо знати. — Коли „Нар. Часоп.“ дістаєте дуже пізно, неправильно і богато чисел бракує, то при найблизшій нагоді скажіть то Вашому п. Старостї і просіть, щоби Він зарадив злому. Жадати того маєте повне право. Вина в тім не нашої експедициї, але того, хто Вам із староства висилає. Коли часопись іде через почту, то може де в дорозї пропадає. В такім случаю вина почти або післанця з громади. — **Передплатник Народ. Часоп.:** Не можемо Вам нїчого сказати, бо не маємо навіть понятя о тім, що Вам хибує в ногу, значить ся, як проявила ся хороба по потовченю. Ми би радили Вам длятого приїхати до Львова і піти насамперед до др. Шрама (ул. Сикстуска, друга або третя камениця коло пристанку електричного трамваю на тій улици; він ординує межи 3 а 5 год. по полудни і єму треба заплатити) та спитати его о раду а при тім і о то, чи не було би добре піти на клїнїку й там дати ся лїчити, скоро би лїченє вимагало довшого часу. На клїнїці лїчать безплатно. — **Миколай К.:** Згадану зелїзницю не зачали ще будувати, а хто єсть підприємцем того не знаємо і мусимо насамперед розвідати і тогди дамо Вам знати.— **М. О. в Гад.:** Ми вже Вам преці раз доносили, що льос 8794 витягнений в амортизациї. Ви очевидно не читали того і знов питаєте. — Вашої справи не можемо пояснити, бо преці годї нам піти до к. Рош. і спитати чому так робить а не инакше. — (Дальші відповіди пізнїйше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

зуміти, що не поможуть ніякі заходи і змаганя, бо не змінить свого рішеня.

— А може тому причиною якийсь другий — сказав Бурт.

— Той сам, що кинув Вами на двірци до землї.

— Ну, то він за то відпокутує! — замуркотів моряк сердито.

— Житє людске, пане Бурт — говорив Джірдльстон дальше — то щось сьвятого, але житє людске не значить нїчого, коли розходить ся о істнованє великої фірми, з котрої жиють сотки людий. Коли би взяти під розвагу судьбу панни Герстон, а судьбу великого дому торговельного Джірдльстона, то стане ясно, хто перший.

Бурт кивнув головою і налив собі ще більше боровички з грачастої фляшки.

— Коли я зрозумів — говорив Джірдльстон дальше — що може прийти до тої сумної конечности, то я вже наперед все впорядкував. Отсей будинок, як Ви то вже може виділи, коли їхали сюди, стоїть в самотній і пустій закутині краю. До того ще він обведений муром так, що кождий, хто тут мешкає, то просто як би у вязници. Я вивіз тоту молоду даму так нагло, що ніхто не може знати, де она поділа ся, а тут пустив я таку чутку про єї здоровлє, що ніхто не здивує ся, коли довідає ся о єї смерти.

— Алеж мусить відбути ся доходженє. А що буде зі сьвідоцтвом смерти? — спитав Езра.

— Я буду домагати ся огляненя трупа— відповів батько.

— Огляненя трупа! Чи ти з розуму зійшов?

— Коли почуєш, що скажу, то будеш иншої гадки. Менї здає ся, що я придумав такий плян, такий дуже простий, що єму не можна нїчого закинути.

Він аж затирав собі руки і так тішив ся з своєї власної хитрости, що аж показав свої жовті зуби.

Бурт і Езра нахилили ся на перед і слухали, підчас коли старий говорив тихим голосом, нїби шептав.

— Люди гадають, що она здуріла — сказав він.

— Ну так.

— В мурі що припирає до шляху зелїзницї, єсть мала фіртка.

— Ну, та й що з того?

— Припустім, що фіртка була би отворена, чи то не можлива річ, щоби дурнувата женщина вибігла туди і щоби єї переїхав поїзд, що надходить о десятій годині?

— Ба, коби лиш хотіла кинути ся під него.

— Ти мене ще не розумієш. Припустім, що поспішний поїзд переїде неживе тіло женщини, чи можна тогди доказати, що она була вже нежива і що не жила тогди, коли стала ся тота пригода? Чи гадаєш, що комусь прийшло би на гадку, що поїзд переїхав мертве тіло?

— Тепер вже розумію, яка твоя гадка — сказав син задуманий. — Ти хочеш насамперед згладити єї зі сьвіта, а відтак там положити.

— Розумієсь. А щож може бути простїйшого? Товариш Бурт ось тут зробить своє, ми винесемо єї через фіртку і положимо на найтемнїйшім місци на шини. Відтак нїби оглянемось, що єї десь нема. Наробимо крику і будемо шукати. Фіртка стоїть отвором, отже вийдемо з ліхтарнями і знайдемо єї на шинах. Я гадаю, що тогди не треба нам буде бояти ся анї оглядачів трупів, анї нїкого.

(Дальше буде).

Надіслане.

— **Правдивий, чистий мід** єсть не лиш великим присмаком і здоровою поживою, але також і знаменитим лїком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але вистерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по его смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть его зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тїсто і не цукроватїє так як мід правдивий. Хто би хотів мати знаменитий мід, нехай напише до П. Коріневича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)